

A mi vasúthiányunk.

1916 aprilis 1.

Már békében is éreztük az egyetlen sínpár nyomorúságát. A háború pedig nyilvánvalóbbá tette azt. Kárát vallottuk a mozgósítás elején, amikor Nagyváradra kellett felvinni a brassai honvédeket, hogy eljuthassanak a Dnyeszter mellé. Kárát vallotta Conrad is tavaly februárban, amikor kitűnően használhatta volna a szamosvölgyi vasút kettős sínpárját. S még inkább megsínylettük volna ezt a szegénységet, ha már az időtájt kellett volna Románia ellen mozgósítanunk.

Ilosvay államtitkárnak a természettudományi társulat elnöki székéből minap elhangzott megnyitója újból rámutat az erdélyi vasútépítés hiányosságára. A földgáz ipari használhatóságát fejtegetve, figyelmeztetett arra a sajnálatos körülményre, hogy földgázmezőink átlag messze esnek az ipar nyers anyagainak lelőhelyétől.

A gázkutakhoz közel t.i. csak kősótömlsők vannak s bármennyire fontos nyersanyag a kősó, csupán miatta alig érdemes a földgázzal való költséges vesződség! Az üveggyártáshoz szükséges k v a r c z lelőhelyei már meszebb esnek a Mezőség-től. Macskamező Szolnok-Dobokában, Felsőporumbák, Keresztényfalva, Földvár ma vasúton is nehézkesen közelíthető meg. S meddig tart, míg

egyetlen sínpárunkon a kitűnő felcsíki f a z e k a s - a g y a g o t és kaolint, a bibarcfalvi, szarukői elsőrendű t ű z e l ő a g y a g o t a gázmezők közelébe szállítják! Arra természetesen gondolni sem lehet, hogy minden lelőhelyre külön földgáz-vezetéket építsenek. Nem tudnók megfizetni az ilyen nagy befektetéssel előállított ipari termékeket.

S föltéve, hogy mindenféle kitérőkkel valahogy eljutna a nyersanyaggal megrakott vonat az ipari telepekre, nem jelentkezik-e újabb nehézség a készárú elszállításánál? Vajjon ezek a vonatok is ugyanazon sínpáron roboghatnak tova?

Erdély ipari fellendítéséhez nem elegendők tehát mérhetetlen értékű kincseink, sem a Deutsche Bank vagy hazai pénzüzetek vállalkozó kedve, ahhoz kifejtett vasúthálózat kell, kettős, helyenkint négyes sínpárral.
